1836. NR. 49.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 17 JUNIJ.

's GRAVENHAGE, den 11 Junij.

Door Z. Exc. den Minister van Financien is onlangs bepaald geworden:

Dat de plans en verdere kadastrale stukken, zoo als aanwijzende tafels, perceelsgewijze leggers, enz., onder de Gemeente-Besturen behoorende, dienen zullen zoo wel voor het publiek en ten gerieve van 's Rijks ambtenaren, als voor de Besturen der gemeenten zelven.

Dat het gebruik van gezegde stukken zich echter niet verder zal mogen uitstrekken, dan [illegible] pleging, of de [illegible] alschriften of [illegible] zullen mogen gegeven, noch ook het nemen van kopijen of uittreksels aan anderen zal mogen toegelaten worden, en zoo veel minder nog de stukken zelve aan derden geleend of verstrekt, gelijk ook niemand zich op kopijen of uittreksels, welke desniettegenstaande daarvan mogen [illegible] zal kunnen [illegible]

— Den 12 Junij. Ten gevolge van een besluit des Konings, van den 8sten dezer, en van eene aanschrijving van Z. Exc. den Minister van Staat, belast met de generale directie voor de zaken der Hervormde Kerk enz., alsmede van den Directeur-Generaal voor de zaken van de Roomsch-Katholijke Eeredienst, is heden voor de eerste maal in de kerken gebeden voor den voortdurenden welstand en de voorspoedige bevalling van H.K.H. Prinses *Frederik* der Nederlanden, die zich in eene gezegende omstandigheid bevindt.

— Den 13den dezer zouden twee Nederlandsche en twee Belgische Ingenieurs te Putten bijeenkomen, om gezamenlijk te raadplegen over den aanleg van een dijk, welke zal moeten dienen, om den steeds geïnundeerden polder van Lillo droog te maken.

— Dezer dagen is te Luxemburg afgekondigd eene verordening van Z. M. den Koning-Groothertog, van den 28sten April 1836, houdende in substantie: » dat Hoogstdezelve met genoegen heeft ontwaard, dat de groote meerderheid der inwoners van het Groothertogdom, zich niet, dan bukkende voor het geweld, aan de bevorderaars van den opstand hebben onderworpen, en zich zoo veel mogelijk aan den invloed der hun onwettelijk opgedrongene overheden onttrokken;

» Dat uit dien hoofde de wet van den 3den November 1830, [illegible] gehouden te [illegible]

» Dat echter [illegible] het zij in het [illegible] [illegible] gevoerd, [illegible] op [illegible] [illegible] [illegible]

geven, volgens hetwelk alleen de burgers der twaalf grootste steden hunne eigene besturen verkiezen zouden, terwijl de benoeming van die der overigen, op gedane voordragt, aan het Iersch Gouvernement zou zijn verbleven. Nadat verscheiden leden, onder anderen de heer *Hamilton*, die onlangs voor Dublin heeft zitting genomen, sir *R. Peel* en lord *Stanley*, de amendementen der Lords hadden verdedigd, terwijl die door de heeren *O'Connell*, *Sheil*, *Grote*, *Gisborne* en anderen hevig werden bestreden, is de stemming, meer nog dan men verwacht had, in den zin der Ministers uitgevallen, daar genoemde amendementen met drie honderd vier en twintig tegen twee honderd acht en dertig, en dus met eene meerderheid van zes en tachtig stemmen, zijn verworpen en het gewijzigd ministeriael ontwerp daardoor voorloopig is goedgekeurd. De behandeling der afzonderlijke artikelen is op aanstaande maandag bepaald.

— Men leest in de dagbladen, dat *Z. K. H.* de Prins van Oranje, zijne terugreis naar Holland verschoven heeft tot het begin der volgende maand, ten gevolge van de menigte uitnodigingen, die hij van de aanzienlijkste personen des lands ontvangen heeft, om hen met zijn gezelschap te vereeren; dat hij voor elken dag der loopende maand uitnodigingen, om bij verschillende aanzienlijke personen te komen dineren, heeft aangenomen, en dat hij hier voortdurend in zijn hotel [illegible]

PARIJS, den 10 Junij.

De discussien in de Kamer der Gedeputeerden waren gisteren zeer belangrijk, daar zij het gedeelte van het budget van oorlog, betrekkelijk de uitgaven voor Algiers, betroffen. De afgevaardigde *Duvergier de Hauranne*, een der bekende voorvechters der Doctrinaire partij, heeft zich deze gelegenheid ten nutte gemaakt, om het Ministerie allervinnigst aan te tasten. Hij wilde aantoonen, dat de overwinning van Algiers beschouwd moest worden als eene noodlottige erfenis, aan Frankrijk door het vorig Bestuur nagelaten; dat die bezitting meer schade dan voordeel opgebragt heeft, doch dat, nu de bezetting van dat gedeelte van Afrika eenmaal geschied is, men behoort te onderzoeken, welke de geschikste wijze zijn kan, om daarvan zoo veel mogelijk partij te trekken. Hij keurde den weg, door het Bestuur ingeslagen ten hoogste af, dewijl, volgens zijne meening, die nooit tot het ware doel kon leiden. Niet minder gispte hij het gedrag en de handelingen van den maarschalk *Clauzel* en verweet hem, dat bij de expeditien onder zijne orders gruwelijke wreedheden door de Fransche soldaten jegens de inlanders waren gepleegd. De togt naar Mascara kwam hem onnoodig voor en hij meende, dat het verbranden van die stad, welke door de Arabieren voor heilig gehouden werd, een vreemd middel was, om zich in de gunst des volks in te dringen. Het stelsel, tot hiertoe gevolgd, kon en moest niet anders dan tot ongeluk voeren, en de rampzalige gevolgen daarvan had men reeds bij de Tafna te betreuren; daarom wilde hij, dat men afzien zou van het plan, om meerdere ondernemingen te beginnen en nieuwe veroveringen te maken. Zijne woorden verwekten dikwerf een buitengemeen gemor onder de meerderheid der leden, en op zijne redevoering volgde eene zoo hevige beweging in de Kamer, dat er meer dan een kwartier nurs verliep eer de orde geheel hersteld was en de President-Minister, de heer *Thiers*, het spreekgestoelte kon beklimmen, ten minste zich doen verstaan. Deze verhief zich krachtig tegen de blaam, die men op het leger in Afrika had willen werpen, en beklaagde zich over de honende en lasterlijke wijze, waarop het Ministerie werd aangevallen. Hij verklaarde, dat het Gouvernement het bezit van Algiers goed, nuttig en nationaal keurde, en van gevoelen was, dat het niet alleen ongelukkig, maar onteerend zou zijn van die bezitting af te zien. Zoo Frankrijk de bezetting van Algiers opgaf, zou het dadelijk door Engeland, Rusland of de Vereenigde Staten van Amerika bezet of op nieuw een roofnest worden. Groote Mogendheden zoeken een vast punt in de Middellandsche Zee te verkrijgen, en vooral moest men niet uit het oog verliezen hoe dat, tegenwoordig, de algemeene [illegible] hoeveel belang het voor [illegible] tie met Spanje en door invloed op de Barbarijsche Regentschappen van een groot gedeelte der kusten in de Middellandsche Zee te verzekeren. Nooit was aan Frankrijk gevraagd om van Algiers af te zien, doch zeker is het, dat het Ministerie nimmer Algiers verlaten zal. De heer *Thiers* somde de voordeelen op, die van Algiers te wachten zijn, waaronder hij ook melding maakte van het nut, dat het leger daarvan trok, en het vooruitzigt, dat het als het ware eene kweekschool voor de zeevaart opleverde. Nu er eenmaal de Fransche vlag geplant is, behoeft men alleen de zekerheid, dat zij er zal blijven waaijen, om een aantal kolonisten derwaarts te lokken, en die zekerheid lag in zijne verklaring, welke hij nogmaals herhaalde, dat Frankrijk nooit het bezit van Algiers opgeven zou.

Vervolgens heeft de maarschalk *Clauzel* het woord gevoerd en de armee verdedigd tegen de beschuldiging wegens hare barbaarsche handelwijze. Hij heeft voornamelijk aangedrongen op het zenden van meer krijgsmagt naar Algiers, ten einde er de vijandelijke benden geheel tot onderwerping te brengen en tot een duurzamen vrede te dwingen. De beraadslagingen moeten heden voortgezet worden.

— De Kamer der Gedeputeerden heeft gisteren ook de jaarlijksche uitgave voor het onderhoud van de Fransche bezetting in de Pauselijke vesting Ancona goed-

gekeurd, zonder dat deswegens eenige nadere inlichting is gevraagd, of gegeven.

— Men vernoemt, dat er eene spanning bestaat tusschen Frankrijk en de Verhevene-Porte, wegens den Bey van Tunis, welken eerstgenoemde mogendheid onder hare bescherming heeft genomen, en die laatstelijk door de turksche regering is bemoeilijkt geworden, zoo het heet, ten gevolge van russischen invloed. Men meldt, dat het bewind een vrij hoogen toon heeft gevoerd, en last heeft gegeven, om het linieschip *Duquesne* naar Tunis te zenden, ten einde de belangen van den Bey zoo veel mogelijk te ondersteunen.

— Van Madrid meldt men den 4den, dat *Cordova*, uit hoofde van zijne zwakke gezondheid, het opperbevel over het leger heeft willen nederleggen, maar zich door de Ministers heeft laten overhalen zulks niet te doen, hetwelk aangemerkt werd als een bewijs dat tusschen hem en de leden van het Bewind de beste verstandhouding heerschte.

De nieuwe Ministers schijnen niets te veranderen in de maatregelen, door den heer *Mendizabal* ten opzigte van den verkoop van nationale goederen verordend. Te Carthagena hebben schrikkelijke buitensporigheden plaats gehad en zijn sommige zoogenaamde Carlisten deerlijk mishandeld geworden door een hoop slecht volk, dat de Regering te zwak geweest is om te kunnen beteugelen. Het gedrag van den Gouverneur en van de nationale garde bij die gelegenheid [illegible]

Te [illegible], doch hare pogingen om de [illegible] tot opstand te brengen zijn vruchteloos gebleven. De Regering is er afgezet. Van de andere provincien heeft men goede berigten.

FRANKFORT, den 10 Junij.

Z. M. de Koning van Saxen, *Anton Clemens Theodoor*, is den 6den dezer, ten gevolge van spoedig toenemende aanbotstigheid en andere gebreken, den ouderdom inzonderheid eigen, in bijna een en tachtigjarigen leeftijd, op het slot Pillnitz bij Dresden overleden. Hij was zijnen broeder *Frederik August* den 5den Mei 1827 in de regering opgevolgd en genoot algemeene liefde en achting.

Daar de Koning, die tweemalen is gehuwd geweest, geen kinderen nalaat, en zijn broeder *Maximiliaan* reeds voor zes jaren van zijne regten op den troon heeft afgezien, zoo heeft nu de zoon van laatstgemelden, die reeds den 13den September 1830 tot Mederegent was verheven, het koninklijk bestuur alleen aanvaard. Hij voert den naam van *Frederik* [illegible], en heeft nog denzelfden dag, waarop Koning [illegible] gestorven is, eene acte uitgevaardigd, in welke hij belooft, het welzijn des Lands naar vermogen te zullen bevorderen en getrouwelijk alles te zullen nakomen, wat bij de staatsregeling van den 4den September 1830 is bepaald geworden.

— In het kanton Glarus heeft de algemeene burger-vergadering den 30sten Mei bijna eenstemmig besloten de staatsregeling, welke aan 3000 Katholijken dezelfde regten en gelijken invloed verleent als aan de 30,000 Protestanten, te veranderen en den 1sten September te stemmen over een ontwerp, hetwelk door eene commissie moet opgemaakt worden. De Katholijken, welke vroeger uitgenoodigd waren, om tot billijke schikkingen de hand te leenen, hadden dit geweigerd, en tegen elk in deze zaak te nemen besluit geprotesteerd. Op hunne protestatie is geen acht geslagen, even min als op hunne verklaring, dat zij de verpligting der Katholijke Priesters om den eed op de Grondwet af te leggen slechts in zoo verre zouden erkennen, als de Paus dien eed zou goedkeuren; hebbende genoemde vergadering bepaald, dat dezelve onvoorwaardelijk moest afgelegd worden.

Bij gelegenheid der onlangs in Zurich en Solothurn plaats gehad hebbende arrestatien van vreemde onruststokers, schrijft men uit Zwitserland, dat de algemeene denkwijze omtrent de vreemde vlugtelingen in dat gemeenebest in de laatste tijden geheel veranderd is; dat het medelijden en de geestdrift, die men in het eerst over het geheel voor die lieden betoonde, plaats gemaakt heeft voor afkeer en verachting, sedert men de losbandige gedragingen en de heillooze inzigten van het meerendeel dier onrustige gelukzoekers beter heeft leeren kennen; dat daarenboven ook de baatzucht van die lieden, de onbeschaamdheid, waarmede zij zich in goed bezoldigde ere-posten hebben weten in te dringen, en daarbij de waanwijsheid, waarmede zij zich met de Zwitsersche zaken bemoeiden: hun geheel en al in de openbare meening bedorven hebben. Vooral gelden deze verwijten de Duitsche vrijheids-apostelen; de Italiaansche en Fransche vlugtelingen schijnen minder ongunstig aangeschreven te staan.

— Na den afloop der revue over de bezetting van Weenen, op den 1sten dezer, hebben de Hertogen van Orleans en Nemours den keizerlijken graf kelder bezocht en aldaar onder anderen met blijkbare aandoening verwijld bij de plaats waar de hertog *von Reichstadt*, de zoon van *Napoleon*, begraven ligt.

Den 2den hebben zij de plegtige processie op den H. Sacramentsdag uit de vensters van het Paleis van den prins *von Schwarzenberg* beschouwd en daarna het middagmaal ten Hove gehouden. Hun vertrek, dat op den 7den bepaald was, zou waarschijnlijk nog eenige dagen verschoven worden.

— Den 11 Junij. De dagbladen en brieven uit Zwitserland houden zich bij voorduring bezig met de arrestatien, die in de laatste dagen van Mei daar te lande gedaan zijn. Algemeen doet men het voorkomen, dat de vreemde revolutionairen, die in sommige streken blijkbaar werkzaam waren, den een of anderen wanhopigen aanslag in den zin hadden.

Volgens sommigen zou het op een inval in Baden gemunt zijn geweest. Naar men meldt, zijn de Zwitsersche overheden dit maal geheel de eigene bevelhebbers, zonder door de naburige Mogendheden aangespoord te zijn, tot de vervolging der vreemde woelgeesten overgegaan.

ASSEN, den 15 Junij.

Volgens later ingekomen berigt, zijn in den nacht van den 11den op den 12den Junij l.l., ten gevolge van nog onbekende oorzaak, te Uffelte in de gemeente Havelte, twee boeren huizen verbrand, het eene van *P. W. Monis*, door hem zelven en zijne mede daar eenen arbeider, *R. Grondmeijer*, bewoond en het andere van *J. Gol*, bij hem zelven in gebruik. De brand is zeer snel en hevig geweest; in het eerstgemelde huis toch zijn twee kinderen een jongetje van 11 en een meisje van 9 jaren) van den eerstgenoemden bewoner verbrand, terwijl de vrouw zoodanig door het vuur is gewond, dat men voor haar leven vreest. Mordet zijn bij dezen brand omgekomen 40 schapen, 2 kalveren, en een oud en 12 jonge varkens, zijnde van de boerengereedschappen, huisraad, enz. niets gered, dan eenige kleedingstukken uit het huis van *Gol*. De beide huizen waren voor brandschade verzekerd; het eerstgemelde echter slechts ten deele, als zijnde later aanmerkelijk vertimmerd en vergroot, het zijn dan ook vooral de [illegible]

Na eene ziekte van eenige weken ontviel mij heden nacht door den dood mijne hartelijk geliefde Echtgenoote LAURA ELISABETH BERTLING, in den jeugdigen ouderdom van vier en twintig jaren, mij nalatende twee kindertjes, uit een' echt van zes jaren en bijna zeven maanden.

Assen, den 15 Junij 1836. A. S. RIJSNEN.

EXTRACT.

De Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Assen, Provincie Drenthe, in het eerste ressort oordeelende in materie correctioneel, heeft bij vonnis van den vijfentwintigsten Mei van het jaar 1800 zes en dertig den persoon van *Jan Kuurman Janszoon*, oud volgens opgave 28 jaar, geboren te Meppel en aldaar woonachtig, thans zonder beroep, vroeger koopman, ter zake hij, failliet verklaard bij vonnis der Regtbank van Eersten Aanleg alhier, regt doende in zake van Koophandel, onregelmatig heeft boek gehouden, zoodat de staat van deszelfs boedel uit de door hem geproduceerde boeken, niet heeft kunnen worden opgemaakt, en daarin ook geene aanteekening gehouden wierd van hetgeen wat hij tot deszelfs huishouding had besteed, op grond van artikel 587 alinea 3 in verband met artikel 592 van het wetboek van koophandel, zoomede van artikel 402 alinea 2 van het wetboek van strafregt, en artikel 194 van dat van strafvordering, veroordeeld tot eene gevangenzetting in een huis van correctie voor eene maand en in de kosten der procedure, begroot ter somma van zeven gulden zeven en veertig en een halve cent.

De Griffier bij voormelde Regtbank,
D. H. WESTRA,
Kommies-Griffier.

Gezien bij mij Officier bij de Regtbank te Assen,
J. SERVATIUS.

GEDEPUTEERDE STATEN der Provincie *DRENTHE*, brengen ter kennis van de gegadigden, dat de aanbesteding van het bouwen eener nieuwe Schutsluis in den mond der vaart, naar Veenhuizen, welke op heden is gehouden, niet hoofde van de te hoge en aannemingssom niet is gegund, en dat van dit werk op dingsdag den 21sten Junij aanstaande des middags te twaalf uur, aan het Gouvernementshuis te Assen eene herbesteding zal plaats hebben, waarbij voor de oplevering van hetzelve een ruimer termijn zal worden toegestaan.

Assen, den 31 Mei 1836.
De Gedeputeerde Staten voorn.,
J. VAN EWIJCK.

GRAANPRIJZEN EN BROODZETTINGEN.

De gemiddelde prijzen van de Rogge en de Boekweit, op de markten van *Koevoorden*, *Hoogeveen* en *Meppel*, gehouden Mei 1836, hebben bedragen: het Nederlandsche mudde: te *Koevoorden*, eerste helft der maand, Rogge *f* 3-90, Boekweit *f* 4-25; tweede helft der maand, Rogge *f* 4-22, Boekweit *f* 4-30; te *Hoogeveen*, eerste helft der maand, Rogge *f* 4-22½, Boekweit *f* 4-00, tweede helft der maand, Rogge *f* 4-75, Boekweit *f* 4-00; te *Meppel*, eerste helft der maand, Rogge *f* 4-22½, Boekweit *f* 4-00, tweede helft der maand, Rogge *f* 4-81½, Boekweit *f* 4-00.

De prijs van het brood is bepaald [illegible]

Hoogeveen, de 6 ponden roggebrood 42 centen;
de 12 oncen klein roggebrood 21 centen;
de 6 oncen tarwebrood 16 centen;
Meppel, de 6 ponden roggebrood 42 centen;
de 12 oncen klein roggebrood 22 centen;
de 6 oncen tarwebrood 18 centen;
Koevoorden, de 6 ponden roggebrood 42 centen;
de 32 looden gehuild roggebrood 84 centen;
de 16 looden tarwebrood 96 centen;
Assen, de 6 ponden roggebrood 42 centen;
de 12 oncen klein roggebrood 22 centen;
de 6 oncen tarwebrood 18 centen.

PRIJS-COURANT DER NEDERLANDSCHE EFFECTEN.

Amsterdam, den 14 Junij.

Werk. Schuld 2½ pct. 56¾ a ¾ | Kans Billetten . . . 24¾ a 25
Ditto 5 pct. . . . 101½ a 102 | Amort. Syndicaat . 91⅝ a 92⅝

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker.*